

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **VLAMAG Czech s. r. o.**
sídlem Okrajová 1392/37, 736 01 Havířov-Podlesí
zastoupený advokátem Mgr. Michalem Varmužou,
sídlem Kozinova 21/2, 787 01 Šumperk

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, 140 96 Praha 4

za účasti **Autogejms KOMBO, s. r. o.**
sídlem Za Olšávkou 365, 686 01 Uherské Hradiště-Sady

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. 13512-3/2020-900000-311 ze dne 8. 7. 2020, ve věci přestupku na úseku hazardních her,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného č. j. 13512-3/2020-900000-311 ze dne 8. 7. 2020 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Michala Varmuži, advokáta se sídlem Kozinova 21/2, 787 01 Šumperk.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 6. 9. 2020 a jejím doplněním ze dne 8. 9. 2020 domáhal přezkumu rozhodnutí žalovaného č. j. 13512-3/2020-900000-311 ze dne 8. 7. 2020, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj č. j. 25865/2020-570000-12 ze dne 21. 1. 2020 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání trvajícího přestupku dle § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, v rozhodném znění, v období od 29. 1. 2018 do 31. 7. 2018, kterého se dopustil v provozovně Sport bar Deja Vue Club na ul. Okrajové 1627 v Havířově; byla mu uložena pokuta ve výši 141 000 Kč, povinnost k úhradě nákladů řízení ve výši 1 000 Kč a dále bylo rozhodnuto o zabránění věci (příslušných technických zařízení ve vlastnictví zúčastněné osoby a finanční hotovosti ve výši 5 204 Kč).
2. Žalobce v podané žalobě nejprve namítal, že pokud se týče závěru o tom, že soutěže provozoval žalobce, vyšly správní orgány nepřipustně z vysvětlení žalobce jako z důkazu o vině. Dále žalobce přeložil k důkazu prohlášení společnosti Verdex, která soutěže vytvořila, že před dubnem 2018 nebyly soutěže Jewel provozu. V napadených rozhodnutích se však žalobci klade mj. za vinu provozování této hry od ledna 2018.. Žalobce podotkl, že při celorepublikovém „zátahu“ na soutěže na konci března 2018 nebyly soutěže Jewel zjištěny. Dále žalobce obsáhle brojl proti závěrům správních orgánů, že soutěže Jewel a Diamond vykazují znaky hazardních her, kdy žalobce tvrdí, že se jedná toliko o hry vědomostní. Žalobce dále namítl, že se liberoval z odpovědnosti za přestupek, neboť celní správa dříve proti soutěžím nezasáhla, ačkoli o jejich existenci věděla od roku 2017. Závěrem žalobce brojl proti výši uložené pokuty, která je dle jeho názoru nezákonná a nepřezkoumatelně zdůvodněná.
3. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 9. 11. 2020 shrnul dosavadní průběh řízení a zdůraznil, že žalobce ve správním řízení skutková zjištění nijak nezpochybňoval. Proto má za poněkud účelové, že žalobce až v žalobě vznáší námitku, že výrokem stanovená délka provozování technických zařízení typu Jewels neodpovídá skutečnosti. Pokud se týče namítaného vysvětlení, jeho obsah byl pojat do kontrolního protokolu, kdy skutečnosti zjištěné při kontrole mohou být pokladem přestupkového řízení (srov. § 81 zákona o odpovědnosti za přestupky); odkázal též na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Ads 33/2015-64 ze dne 20. 8. 2015 a zdůraznil, že vyjádření jednatele žalobce nebylo v řízení nikterak zpochybňováno. Dále žalovaný polemizoval s námitkami žalobce proti posouzení charakteru předmětných soutěží. K otázce liberace odkázal na str. 13 a 32-33 prvostupňového rozhodnutí, kdy zdůraznil, že v projednávaném případě se jedná o přestupky

s objektivní odpovědností, kde nevědomost pachatele či jeho dobrá víra opírající se o vyjádření smluvního partnera nemá význam. Skutečnosti, že pracovníci celní správy nepojali v roce 2017 okamžitě podezření na provozování hazardní hry, nemohlo vyvolat legitimní očekávání, že se tak nestane v budoucnu. Závěrem se žalovaný vyslovil k výši uložené sankce. Navrhl zamítnutí žaloby.

4. Osoba zúčastněná na řízení se k věci samé nevyjádřila.
5. U jednání dne 18. 5. 2022 setrvaly strany na svých stanoviscích.
6. Z obsahu správních spisů soud zjistil následující: Dne 25. 7. 2018 bylo pracovníky celního úřadu zjištěno, že se v provozovně žalobce označené jako „Sport bar Deja Vue Club“ na adrese Okrajová 1627 v Havířově nachází 4 kusy zapnutých technických herních zařízení, z toho 1 ks typu Diamond Level, 2 ks typu Jewel a 1 ks typu Hollywood Popcorn. Dne 31. 7. 2018 provedl celní úřad v uvedené provozovně kontrolu zaměřenou na dodržování povinností podle zákona o hazardních hrách. Výstupem z této kontrolní činnosti se stal „Protokol o kontrole“ č. j. 110533-15/2018-570000-61 ze dne 31. 8. 2018. Předně je zde uvedena skutečnost, že v provozovně se v době kontroly nacházely 2 kusy technických herních zařízení typu Jewel označených č. 2 a č. 9, a dále 1 kus technického herního zařízení typu Diamond level označený č. 8, t. č. v provozu, zapojené do elektrické sítě, na která nebyla doložena povolení k provozování hazardních her. Při provádění kontroly byl přítomen jednatel žalobce pan Miroslav Magyarics, jenž podal pracovníkům celního úřadu vysvětlení, z něž plyne, že provozovatelem kontrolované provozovny je žalobce. K technickým herním zařízením jednatel uvedl, že jsou v provozovně umístěna od 29. 1. 2018 dle smlouvy o nájmu č. 2018/DEHE uzavřené dne 29. 1. 2018 mezi žalobcem jako pronajímatelem části prostor v předmětné provozovně a mezi společností DP&K-CZQ s. r. o. jako nájemcem této části prostor. Tato smlouva byla k výzvě kontrolní skupiny celního úřadu předložena včetně příslušného zmocnění. Soud konstatuje, že smlouva neobsahuje specifikaci internetových zařízení, která měla být dle uvedené smlouvy umístěna v provozovně žalobce. Po uskutečnění kontrolního nákupu na předmětných zařízeních celní úřad příslušná technická zařízení zadržel včetně klíčů k zobrazení a vyplacení výhry, a dále zadržel předloženou Smlouvu o nájmu včetně zmocnění. Písemností ze dne 7. 2. 2019 celní úřad zahájil řízení ve věci přestupku. Řízení bylo v prvním stupni ukončeno vydáním rozhodnutí dne 21. 1. 2020. Proti napadenému prvostupňovému rozhodnutí podali odvolání oba účastníci řízení, tedy žalobce a osoba zúčastněná na řízení. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvoláním nevyhověl.
7. Soud provedl důkaz prohlášením společnosti Verdex, sp. z o. o. ze dne 13. 3. 2020, že před dubnem 2018 nebyly soutěže Jewel a Hollywood Popcorn v provozu.
8. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
9. Podle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo

závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.

10. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podle § 65 podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Krajský soud konstatuje, že žaloba byla podána řádně a včas a splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti
11. Pokud se týče námitky, že správní orgány nesprávně vyšly z vysvětlení jako z důkazu, k tomu soud uvádí, že závěr o provozování předmětných kvízomatů byl správními orgány učiněn na základě vyhodnocení souborů důkazů, kde jedním z nich byl kontrolní protokol zachycující mj. vyjádření osoby jednající za žalobce v provozovně v průběhu kontroly. Soud podotýká, že protokol o kontrole je způsobilým důkazem v deliktním řízení a nejsou-li proti němu vznášeny žádné námitky, může být i důkazem jediným (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 21/2007-80 ze dne 30. 5. 2008). V nyní projednávané věci žalobce věcně proti obsahu protokolu nijak nebrojil (a nečiní tak ani v žalobě); správní orgány proto neměly důvod doplňovat protokol svědeckou výpovědí či jiným důkazním prostředkem.
12. Pokud se týče souboru námitek, že se v případě předmětných kvízomatů se nejednalo o hazardní hry, pak soud odkazuje na přebohatou judikaturu správních soudů, která uvedené námitky neshledala důvodnými, a to ve vztahu ke všem „vědomostním“ hrám z produkce společnosti Verdex. Soud zde odkazuje kupříkladu na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 120/2021-75 ze dne 19. listopadu 2021, kde soud dospěl k závěru, že volba konkrétní vizualizace obsahuje významný prvek náhody a je pro průběh hry klíčová, dále na rozhodnutí č. j. 1 As 207/2018-32 ze dne 22. 11. 2018, kde soud zdůraznil, že možnost vystoupit ze hry po odhalení hodnoty následující otázky je okolností, která se vztahuje k posouzení prvku dobrovolnosti účasti na hře, nikoli prvku náhody, a že pro posouzení přítomnosti prvku náhody u těchto zařízení je rozhodující, jaký je průběh hry z pohledu jejího účastníka, tedy zda je při hraní přítomna nějaká jemu neznámá okolnost, kterou nemůže ovlivnit a která má vliv na výhru nebo prohru, což je v daných hrách hodnota přidělená jednotlivým otázkám, a že celkový koncept tzv. otázky poslední záchrany, zejména vzhledem ke stanovenému časovému limitu, množství nabízených možností odpovědí a nemožnosti nápovědy, svědčí i bez ohledu na obtížnost pokládaných otázek o tom, že hráči budou správnou odpověď v zásadě tipovat, nikoli tedy vybírat na základě svých znalostí. Nejnověji shrnul závěry judikatury Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 1 As 335/2021-67 ze dne 1. 4. 2022, a to v odst. 32-52, kdy v dané věci vystupoval stejný právní zástupce a žalovaný, a proto soud nevidí potřebu reprodukce závěrů tam učiněných a plně na ně odkazuje. Lze shrnout, že judikatura charakter předmětných her komplexně vyřešila, a tím je dána nedůvodnost žalobních námitek, které do věci nevnašejí nic nového, co by shora uvedená judikatura neřešila.
13. Pokud se týče námitky liberace žalobce, soud předně uvádí, že dle § 21 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, právnická osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila. Takovéto zproštění odpovědnosti nemůže zcela jistě nastolit ubezpečení ze strany soukromé

- osoby, která má na provozování her hospodářský zájem – konkrétně společnosti DP&K-CZQ s. r. o. Rovněž nelze dovodit, že by se žalobce liberoval na základě toho, že celní orgány při dřívějších kontrolách na nedovolenost her nepoukázaly. Je zřejmé, že celní orgány ponechaly otázku her bez povšimnutí, nijak afirmativně se k jejich nezávadnosti nevyjádřily. V podrobnostech soud opět odkazuje na citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 335/2021-67 ze dne 1. 4. 2022, a to na odst. 53-56.
14. Za důvodnou však soud považuje námitku týkající se doby provozování soutěže Jewel ve skutkové větě vytýkaného přestupkového jednání. Soud sice chápe, že žalovaný vycházel z vyjádření jednatele žalobce a předložené nájemní smlouvy, což bylo pro jeho závěr postačující. Ve světle nově provedeného důkazu v řízení před soudem však uvedené podklady dostatečné nejsou. Z důkazu plyne, že hra Jewel nemohla být provozována před dubnem 2018. Soudu ani z jeho úřední činnosti není známo, že by před dubnem 2018 bylo zjištěno provozování hry Jewel. Žalovaný proto bude muset nově zjistit, odkdy a jaké hry byly žalobcem v jeho provozovně umístěny, a podle toho formulovat výrok o vině a trestu.
  15. Vzhledem k tomu, že výrok o trestu je závislý na výroku o vině, je bezpředmětné zabývat se v této chvíli námitkami ohledně výše pokuty, která byla odůvodněna skutkovými okolnostmi, jež byly relevantně v řízení před soudem zpochybněny.
  16. Poněvadž je žaloba důvodná, soud napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 a odst. 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud vyslovil, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
  17. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalovaný byl zavázán k úhradě důvodně vynaložených nákladů řízení procesně úspěšného žalobce.
  18. Uplatněné náklady žalobce tvoří zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč, odměna zástupce za dva úkony právní služby – a to převzetí věci, sepsí žaloby (včetně jejího doplnění) dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhl. č. 177/1996 Sb., přičemž výše odměny za jeden úkon činí dle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“) částku 3 100 Kč a dva režijní paušály po 300 Kč. Jelikož je právní zástupce plátcem DPH, je jeho odměna navýšena o částku 1 428 Kč, která odpovídá 21% DPH. Celková výše náhrady nákladů řízení tedy činí 11 228 Kč.
  19. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 18. května 2022

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu